

Třída 9. A v Národním divadle

I v době uzavření divadel je možné zhlédnout divadelní hru. Samozřejmě pouze online, ale i přesto si divák odnáší silný zážitek. Nám se podařilo najít představení, které zpracovává historickou událost konce 2. světové války, přidanou hodnotou je pak blízkost této události. Hra Očitý svědek totiž popisuje tragédii na Švédských šancích v květnu 1945.

<https://www.prerov.eu/cs/o-prerove/zajimavosti-a-pamatky/tragedie-na-svedskych-sancich/>

Foto: Petr Neubert, Národní divadlo

Režisér Jiří Havelka přiblížil celou událost pomocí výpovědí jednotlivých zúčastněných postav. Vyskytují se zde ti, kteří byli strůjci tohoto masakru a aktivně celý průběh ovlivňovali, ale i ti, kteří se stali nechtěnými svědky tohoto masakru. Autor postupně odkrývá charaktery těchto lidí, zejména zlo, které ovládá lidské chování, ale také lhostejnost či strach.

<https://www.narodni-divadlo.cz/cs/predstaveni/ocity-svedek-3266372>

Po zhlédnutí hry zřejmě každého diváka napadá množství myšlenek, takto závažné téma nelze odložit a nelze o něm nepřemýšlet. Představení tak připomíná událost, se kterou by se měla seznamovat každá další mladá generace, neboť na některé události se nesmí zapomenout.

Tématu se dlouhou dobu věnoval pan František Hýbl, přerovský a olomoucký historik, který o tématu napsal dvě knihy.

<https://plus.rozhlas.cz/historik-masakru-na-svedskych-sancich-pribeh-frantiska-hybla-8436465>

Foto: www.prerov.eu

Komentáře některých žáků:

Myslím si, odvedení lidé měli alespoň právo vědět, co je čeká nebo měli mít čas na rozloučenou. ... Zároveň to pro ně (obyvatele Lověšic) muselo být strašné utrpení poslouchat a sledovat, jak vraždí všechny ty lidi. Dokonce i matky s dětmi.

Představovala jsem si u toho, jak ta doba celkově vypadala a rozhodně bych v ní nechtěla žít.

Dokázala jsem se vcítit do doby, kdy tohle probíhalo, a i když jsem částečně věděla, co se tam stalo, nikdy jsem si to nedokázala dostatečně představit. Vystoupení mě příjemně překvapilo.

Téma divadelní hry Očitý svědek mi přišla velice zajímavé a dozvěděla jsem se mnoho dalších informací k tomuto tématu. Ze začátku hry jsem se měla problém se zorientovat v ději, ale postupem času jsem se do toho začala dostávat. Celá hra na mě působila temně a po celou dobu jsem si vše, co říkali, živě představovala. Bylo zajímavé, jak jeden člověk o stejné události říkal něco jiného než druhý.

Na hru jsem se díval s celou rodinou. Zajímalo nás, jak hra bude vypadat a jaké věci v ní budou řečeny. Přestože na Švédské šance jezdíme a víme, že se tam tato tragédie odehrála, všechny nás překvapilo, co se tam tenkrát stalo. Z celého představení jsem si odnesl spoustu informací, ale také jsem si spoustu věcí nezapamatoval. Bylo to velmi smutné a neuvěřitelné, jak lidé dokážou být zlí. Celé představení se mi jinak líbilo. Takové zpracování se jen tak v divadle nevidí.

Ten moment, kdy se lidé těší domů a najednou se střetnou v Přerově s jiným transportem plným vojáků, se mnohým stal osudným. To, že lidem, které nechali v transportech, řekli, že ti, které odvádí, jdou pouze na výslech, a pokud nic neudělali, tak se vrátí ... to byla jen pouhopouhá lež. Jen ten pocit, když přicházíš na místo, kde je vykopaná díra a je ti jasné, že v té díře skončíš, je nepředstavitelný, to, že o pár kilometrů dál máš zbytek své rodiny, že na tebe čekají, až přijdeš z „výslechu“, a ty víš, že už se nevrátíš a ani ses nestihl rozloučit, to je něco strašného. Také nepochopím, jak ti lidé, kteří stříleli, s tímto pocitem mohli dále žít - že zabíjeli jak muže, tak ženy i bezmocné děti. Zde na Švédských šancích bylo zavražděno 265 zcela nevinných lidí, kteří se jen těšili domů, to mě ubíjí nejvíce.

Jsem ráda, že jsem měla možnost dozvědět se o této události více. Herci ztvárnili osoby, které tuto tragédii přežily, velmi dobře a věrohodně. Ano, divadelní hru jsem si představovala jako hru na jevišti, ale velmi brzy jsem si na ztvárnění „výpovědí svědků“ zvykla a hra neměla chybu.